

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 83. Calvinistæ hac Regis denuntiatione turbati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI
A.C. 1567.

„ciscus Barbanfonus Canius, Jacobus
„Bucardus, Bajancurius Buchaccia-
„nus, Antonius Dallius Piquinius, Ja-
„cobus Broliardus Lifius, Gabriel
„Mongomerius Comes, Joannes Fer-
„reri Carnutum Vice-Dominus, hinc
„Rex uni ex fecialibus suis mandavit,
„ut cunctis imperet, quando sine jussu
„suo in armis convenerint, cujuscun-
„que dignitatis, ac conditionis sint, ut
„se statim positis armis coram Rege
„sistant, eique obedientiam tanquam
„legitimo Principi suo, & a Deo supra
„iplos constituto, quam juxta Dei præ-
„ceptum debent, omnino præstent:
„sin minus, suomet & agendi modo te-
„statum reddunt, atque exemplo suo
„declarant, quod conventus insolent-
„tes, sumptaque arma magno populi
„incommodo, sed majore Majestatis, ac
„dignitatis detrimento, approbent: cum
„autem ejusmodi ausus manifestam se-
„ditionem prodant, hinc Rex post hanc
„eorum declarationem cum illis pro-
„criminis modo, ac gravitate decer-
„nere cogitur.,

§. LXXXIII.

*Calvinistæ hac Regis denuntiatione
turbati.*

Ia Pop.
Thuan. l. c.

Postquam hæc denuntiatio Regis no-
mine ad præcipuos rebellium Duces
in

in sancti Dionysii oppido congregatos fuerat delata, hi inde haud parum turbabantur, major tamen pars eorum postulata nonnihil moderanda censuit, ac suasit, ut duntaxat plena profitendæ religionis, ac conscientiarum libertas passim nullo locorum, aut personarum discrimine facto peteretur, sublatis etiam novorum edictorum interpretationibus, aliisque, quæ a Franciæ Curiis fuere addita. Placuit ceteris hoc consilium, quod ad excusandam rebellionem suam sat opportunum credebant, quamvis nulla omnino excogitari posset ratio, quæ unquam tantam perfidiam reddere legitimam valeret; ut vero suam agendi rationem magis adhuc quodam æquitatis fuce honestarent, scriptum divulgabant, in quo palam profiteri audebant, quod cuncta bono animo fecissent, nec ex eo fine, ut quidquam auctoritari Regiæ, cui obsequi se semper paratos, ac nunc denuo profitebantur, detraherent, aut eam privata licentia invaderent, sed ut Regem pro fide, quam ei debent, sincere monerent, & humillime obsecrarent, quatenus benignitatis ingenitæ lumina aliquando in miseram, atque innocuam plebem exterorum avaritia, ac violentia oppressam conjiceret, ac publicæ calamitati pro prudentia sua prospiceret, hinc

Sæcul. XVI
A.C. 1567.
a se orari, atque humiliter interpellari Regem aiebant, ut officium a bona, ac propensa voluntate profectum in bonam partem interpretetur, nec falsis inimicorum criminationibus exacerbatus, quidquam inclementius propterea de iis cogitet, aut statuatur.

§. LXXXIV.

Actum de colloquio Capellæ inter utramque partem habendo.

Thuan. l. 42.
num. 3.
Altero hoc libello ad Regem adlato magna animorum in aula mutatio secuta est, ac revocatis ad Religionis causam postulatis, rem ad concordiam reduci posse prudentissimi quique sperabant: attamen Regina adulationibus Cardinalis Lotaringii corrupta ab initio paci obsistebat, cumque aliunde Guisii Ducis obitu hujus familiæ potentiam labefactatam cerneret, ac Montmorantios, & Colinos, quamdiu pax vigeret, semper invicem conjunctos fore probe cognosceret, hinc ad dissensionem inter eos seminandam, eorumque auctoritatem infringendam nullum aliud medium magis securum, quam ipsum bellum fore arbitrabatur: his igitur rationibus permota ad arma convolandum decernebat, prævaluit tamen in Senatu auctoritas Montmorantii **Connestabilis** ad pacem propensi, imo ad